

Kırık Gönüller

– KOCAMANOĞLU · 05 Şubat 2012

Yine yeni cemreler düşmekte,
Bin yıllık topraklarımıza bu bahar
Ülkemin erguvan renkli kırlarında,
Tebessümler gönderiyor seven yar...
Gönül kıyılarımızda uçarken martılar,
Terk ediyor kara bulutlar ülkemizi
Renklerinin tümü üşüşüyor dağlarımıza,
'O" sevgiliyi anlatıyor bütün şarkılar
Aynı düşlerin slâyetlerini izliyoruz
Sevgi ilka ediyor, sevgi ilka ediyoruz
Sevgiden mahrum olan kalplere,
Buz tutmuş ellere, kırık gönüllere...
Kanatlarımıza yorgun kollar tutunacak
Gözlerimiz ertelenmiş coşkuların ufkunda,
Sağır Sultanların duyumsuz duvarında,
Gür seslerimiz yankılandıkça yankılanacak...
Nerelisin, kimsin, neredesin, nerelersin?
Birbirimizi sobelediğimiz bir yerdeyiz.
Sen ebe olsan ne fark eder, ben olsam ne?
Bizi özel ve farklı kılan, İslam kulvarındayız
İnce çizgilerde derin koyakları gizleriz,
Titrek gönüllerle bir olur şiir şiir ağlarız.
Biliriz ki, her sığ suyun kaynağı dağlardır
Yan yana ard arda biz birbirimizi izleriz.
Sevinç yüklü gemilerimizin güvertesinde
Ufukları gözlerken güneş nura dönüşür...
İçimizdeki suskun kıyıların ötesinde,
Zengin fakirle, var yokla ekmeğini bölüşür...
Alnımızdaki yazgıda mutluluk muştusu arar,
Tüm mevsimleri yanık sevda örtüsüyle sarar,
Mayamızdaki yaşamak ülküsüyle biz...
Yaşamın karşı koyularında mutluluğu sorarız

...

Ant-080311